

DECYZJA NR 1/2010 WSPÓLNEGO KOMITETU WSPÓŁPRACY CELNEJ

z dnia 24 czerwca 2010 r.

na podstawie art. 21 Umowy między Wspólnotą Europejską a Rządem Japonii w sprawie współpracy i wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych**w sprawie wzajemnego uznawania programów upoważnionego przedsiębiorcy w Unii Europejskiej i w Japonii**

(2010/637/UE)

WSPÓLNY KOMITET WSPÓŁPRACY CELNEJ,

uwzględniając Umowę między Wspólnotą Europejską a Rządem Japonii w sprawie współpracy i wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych (zwaną dalej „Umową o współpracy i wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych”), podpisaną dnia 30 stycznia 2008 r., w szczególności jej art. 21,

mając na uwadze, że wspólna ocena potwierdziła, iż programy upoważnionych przedsiębiorców (zwanymi dalej „AEO”) w Unii Europejskiej (zwanymi dalej „Unią”) i w Japonii są inicjatywami w zakresie bezpieczeństwa i zgodności, oraz wykazała, że normy, jakie należy spełniać, aby uzyskać status „AEO”, są zgodne i prowadzą do osiągnięcia równoważnych wyników,

mając na uwadze, że programy wykorzystują normy bezpieczeństwa uznane na poziomie międzynarodowym i zalecane przez Strukturę Norm Bezpieczeństwa przyjętą przez Światową Organizację Celną (zwaną dalej „strukturą SAFE”),

uznając szczególny charakter ustawodawstwa i zarządzania każdym z programów,

mając na uwadze, że zgodnie z Umową o współpracy i wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych Unia i Japonia mają rozwijać współpracę celną w celu ułatwienia wymiany handlowej oraz że poprzez wzajemne uznanie programów AEO można w znacznym stopniu polepszyć bezpieczeństwo i ochronę celną oraz stworzyć ułatwienie dla międzynarodowego łańcucha dostaw, a także

mając na uwadze, że wzajemne uznawanie pozwoli Unii i Japonii na przyznawanie ułatwień przedsiębiorcom, którzy zainwestowali w bezpieczeństwo łańcucha dostaw i otrzymali świadectwa w ramach programów AEO,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

I**Wzajemne uznawanie i odpowiedzialność za wdrożenie**

1. Programy AEO Unii i Japonii są wzajemnie uznawane za zgodne i równoważne, a odpowiednie przyznane statusy AEO są wzajemnie uznawane.
2. Organy celne, o których mowa w art. 1 lit. c) Umowy o współpracy i wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych (zwanymi dalej „organami celnymi”), są odpowiedzialne za wdrożenie niniejszej decyzji.

3. Odpowiednimi programami AEO są:

- a) program Unii Europejskiej dotyczący upoważnionych przedsiębiorców (obejmujący świadectwo AEO „bezpieczeństwo i ochrona” oraz świadectwa AEO „uproszczenia celne, bezpieczeństwo i ochrona”)

(rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92⁽¹⁾ i rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93⁽²⁾, zmienione rozporządzeniem (WE) nr 648/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽³⁾ i tytułem IIA rozporządzenia (WE) nr 1875/2006⁽⁴⁾); oraz

- b) japoński program dotyczący upoważnionych przedsiębiorców (Prawo celne).

II**Zgodność**

1. Organy celne utrzymują spójność między programami i zapewniają zgodność norm mających zastosowanie do każdego programu pod następującymi względami:

- a) procedury ubiegania się o status AEO;
- b) oceny wniosków; oraz
- c) przyznawania i monitorowania statusu AEO.

2. Organy celne zapewniają funkcjonowanie programów w ramach struktury SAFE.

III**Korzyści**

1. Każdy z organów celnych przyznaje porównywalne korzyści przedsiębiorcom korzystającym ze statusu AEO zgodnie z programem organu celnego drugiej strony.

Obejmują one w szczególności:

- a) uwzględnienie statusu AEO upoważnionego przedsiębiorcy przez organ celny drugiej strony jako zalety w ramach jego oceny ryzyka w celu ograniczenia inspekcji lub kontroli i w ramach innych środków związanych z bezpieczeństwem; oraz

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 117 z 4.5.2005, s. 13.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 360 z 19.12.2006, s. 64.

- b) próbę stworzenia wspólnego mechanizmu ciągłości działania, aby reagować na zakłócenia w obrocie handlowym spowodowane wzrostem poziomu zagrożenia, zamknięciem granic i/lub klęskami żywiołowymi, sytuacjami niebezpiecznymi lub innego rodzaju poważnymi zdarzeniami, co pozwoliłoby organom celnym na usprawnienie i przyspieszenie w możliwym zakresie obsługi priorytetowych ładunków wysyłanych przez AEO (upoważnionych przedsiębiorców).
2. Każdy z organów celnych może również przyznawać inne korzyści w celu ułatwienia wymiany handlowej w następstwie procedury kontrolnej, o której mowa w pkt 2 części V niniejszej decyzji.
3. Każdy z organów celnych ma jednak prawo zawiesić korzyści przyznane podmiotom korzystającym z programu organu celnego drugiej strony na podstawie niniejszej decyzji. W przypadku takiego zawieszenia korzyści przez organ celny jednej ze stron powiadamia on o tym organ celny drugiej strony wraz z uzasadnieniem w celu przeprowadzenia konsultacji.
4. Każdy z organów celnych informuje organ celny drugiej strony o nieprawidłowościach dotyczących upoważnionych przedsiębiorców korzystających ze statusu AEO w ramach programu organu celnego drugiej strony w celu przeprowadzenia natychmiastowej analizy tego czy przyznane przez organ celny drugiej strony korzyści i status są uzasadnione.
- b) adres danego przedsiębiorcy;
- c) status danego przedsiębiorcy;
- d) data zatwierdzenia lub pozwolenia;
- e) zawieszenia i cofnięcia;
- f) indywidualny numer pozwolenia (np. numery EORI lub AEO); oraz
- g) inne informacje, które mogą wspólnie określić organy celne.
5. Organy celne zapewniają ochronę danych zgodnie z Umową o współpracy i wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych, w szczególności jej art. 16.
6. Wymieniane dane są wykorzystywane wyłącznie do celów stosowania niniejszej decyzji.

V

Konsultacje i przegląd

1. Wszystkie kwestie związane ze stosowaniem niniejszej decyzji regulowane są w drodze konsultacji między organami celnymi w ramach Wspólnego Komitetu Współpracy Celnej.
2. Wspólny Komitet Współpracy Celnej przeprowadza okresowe przeglądy stosowania niniejszej decyzji. Przeglądy te mogą obejmować w szczególności:
- a) wspólne weryfikacje mające na celu identyfikację silnych i słabych stron stosowania wzajemnego uznawania;
- b) wymianę poglądów na temat informacji, jakie mają być przedmiotem wymiany, i korzyści, również przyszłych korzyści, jakie mają być przyznawane przedsiębiorcom zgodnie z ust. 2 części III niniejszej decyzji;
- c) wymianę poglądów na temat przepisów dotyczących bezpieczeństwa, takich jak protokoły, jakie mają być stosowane w trakcie poważnych zdarzeń naruszających bezpieczeństwo lub po takich zdarzeniach (wznowienie działalności), lub gdy okoliczności uzasadniają zawieszenie wzajemnego uznawania;
- d) przeglądy warunków zawieszenia korzyści, o których mowa w ust. 3 części III niniejszej decyzji; oraz
- e) całościowe przeglądy niniejszej decyzji.
3. Niniejsza decyzja może być zmieniona decyzją Wspólnego Komitetu Współpracy Celnej.

VI

Postanowienia ogólne

IV

Wymiana informacji i komunikacja

1. Organy celne usprawniają komunikację w celu skutecznego wdrożenia niniejszej decyzji. Wymieniają one informacje i wspierają komunikację na temat swoich programów, w szczególności poprzez:
- a) dostarczanie aktualnych informacji na temat funkcjonowania i rozwoju swoich programów bez zbędnej zwłoki;
- b) wymianę informacji dotyczących bezpieczeństwa łańcucha dostaw, we wzajemnym interesie; oraz
- c) zapewnienie skutecznej komunikacji między służbami Dyrekcji Generalnej ds. Podatków i Unii Celnej a Biurem Wywiadu Międzynarodowego Administracji Celnej Japonii w celu poprawy praktyk zarządzania ryzykiem w zakresie bezpieczeństwa łańcucha dostaw w odniesieniu do podmiotów objętych programem.
2. Informacje wymieniane są w formie elektronicznej zgodnie z Umową o współpracy i wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych.
3. Informacje i związane z nimi dane, w szczególności dotyczące podmiotów objętych programem, wymieniane są w sposób systematyczny w formie elektronicznej.
4. Wymianie podlegają następujące informacje dotyczące upoważnionych przedsiębiorców objętych programami AEO:
- a) imię i nazwisko/nazwa przedsiębiorcy posiadającego status AEO;

1. Niniejsza decyzja wdraża istniejące postanowienia Umowy o współpracy i wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach celnych i nie jest nową umową międzynarodową.

2. Wszelkie działania organów celnych wynikające z niniejszej decyzji prowadzone są zgodnie z odpowiednimi przepisami ustawowymi i wykonawczymi Unii i Japonii oraz obowiązującymi umowami międzynarodowymi, których stronami są Unia i Japonia.
3. Treść niniejszej decyzji pozostaje bez uszczerbku dla wzajemnej pomocy, jaką mogą sobie udzielać organy celne.

VII

Rozpoczęcie, zawieszenie i zakończenie

1. Współpraca w ramach niniejszej decyzji rozpoczyna się w dniu 24 czerwca 2010 r.
2. Każdy z organów celnych może w każdej chwili zawiesić współpracę w ramach niniejszej decyzji z zachowaniem co

najmniej trzydziestodniowego (30 dni) terminu powiadomienia.

3. Współpraca w ramach niniejszej umowy może zostać zakończona decyzją Wspólnego Komitetu Współpracy Celnej.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 czerwca 2010 r.

W imieniu Wspólnego Komitetu Współpracy Celnej UE-Japonia

Walter DEFFAA
Dyrektor Generalny
Podatki i Unia Celna (TAXUD)
Komisja Europejska

Toshiyuki OHTO
Dyrektor Generalny
Urząd ds. Cel i Taryf
Ministerstwo Finansów, Japonia